

Foto Adam Simandel

GORDONSETR

HRDÝ SKOT Z BRITSKÝCH OSTROVŮ

Dalibor Pačes

Ve skupině VII podle FCI, vyčleněné pro obaře, je mimo jiné sekce britských a irských obařů a setrů. Patří do ní jediný krátkosrstý zástupce pointer a čtyři dlouhosrstí představitelé – gordonsetr, anglický setr, irský setr a irský červenobílý setr. Pointra jsme představili ve Světě myslivosti č. 12/2010, nyní se postupně budeme věnovat setrům. První je na řadě gordonsetr.

KRÁTCE Z HISTORIE

Úplně na začátku je vhodné vysvětlit, jak setři přišli ke svému pojmenování. Charakteristickou a běžně vídanou vrozenou vlastností britských a irských stavěcích psů je, že při navětrání zejména drobné pernaté zvěře se v její blízkosti přikrčí, usednou, případně ulehnu. Z anglického výra-

zu „sitting dog“ (sedící pes), nebo také „setting“ (ustalování) vznikl zkrácený název setter, česky setr. První zmínku o loveckých psech, později zvaných setři, zaznamenal roku 1570 John Caius ve svém slavném díle *De Canibus Britannicis*.

Co se týče gordonsetrů, autor pišící pod pseudonymem Gentleman of Suffolk publikoval v roce 1776 názor, že černý a tříslový

setr není jen barevná varieta setra, ale odlišná linie, což podporuje i kresba z knihy *Cynographia Britannica* z roku 1805. Existenci černého a tříslového setra potvrzuje též malba Douglase, osmého lorda z Hamiltonu a Brandonu, od Pompea Batoniho. Je vystavena ve skotském Inveraray Castle, sídle rodu Argyllů. Na každý pád černý setr s pálením může být spojován se jménem

Vlevo dlouholetý poradce chovu Václav Hamouz (chov z Jeleního lubu) s Onyxem Svirin (import ze SSSR), upravo Roman Vainer (chov Green River) s fenou Dixi z Lopat a psem Ashmeadow Kaber, dovezeným z britských ostrovů. Oba snímky pocházejí ze 70. let. 2x foto archiv Jany Anderlové

Skupina gordonsetrů v chovné stanici Green River (1973). Foto archiv Jany Anderlové

Gordon až s rozvojem linie ve Fochabers a také po rozprodeji tohoto renomovaného psince.

ZAKLADATEL CHOVU

Za chovatele, kterému se nejvíce připisuje vznik plemene gordonsetr, je považován sir Alexander, čtvrtý vévoda z Gordonu (1743–1827). Má se za to, že rozvoj psince při gordonském zámku vycházel z požadavků na vylepšení určitých vlastností loveckých stavěcích psů. Dnes můžeme již jen diskutovat o tom, jestli byl gordonsetr přímým výsledkem vévodova úsilí odchovávat špičkovou pracovní linii setrů, nebo zda byli do psince přivezeni setři odjinud a k ustálení jejich vlastností došlo až později. Thomas Pearce napsal, že černotříslví setři se nevyskytovali v chovech anglických nebo irských setrů, ale byli upevnováni vévodou z Gordonu a v dalších

velkých psincích. Pravdou je, že v letech 1825–1830 se v chovu na zámku Gordonů začali objevovat černotříslví psi s bílou barvou v srsti (vévoda zkřížil své odchovy s černobílým psem). I když vévoda nedával přednost žádné barvě, trikolorní psy v prvořadě pracovní kvalitě upřednostňoval. Přívlastek „gordonův“ však můžeme s těmito setry spojovat až od birminghamské výstavy v roce 1861 a poté od australského výstavního incidentu z roku 1865, kdy nebyl posouzen gordonsetr Ponto pro značný rozsah bílé barvy srsti na těle, ačkoliv pocházel ze stejné linie po generace chovaných gordonů na skotském ostrově Sky. Kennel klub poté zařadil název Gordon Setter do číselného seznamu jako č. 6, včetně popisu charakteristických znaků a vrozených loveckých vlastností potřebných pro vyhledávání pernaté zvěře před výstřelem.

Zmínky o vlivu bloodhonda a příkřížení skotského ovčáka (kolie) v chovech gordonsetrů jsou mírně řečeno zavádějící, přestože meziplemenné vlivy kontinentálních psů na původní španělské stavěče, z nichž setři vznikli, jsou nezpochybnitelné.

PLEMENNÝ STANDARD

Gordonsetr je stylový pes stavěný pro cval. Odpovídá tomu pevná stavba těla symetrických linií. V elegantním a dynamickém pohybu se nezapře houževnatý a inteligentní atlet, který je schopen vyrovnat se s obtížným terénem i nepříznivými klimatickými podmínkami.

Suchá hlava je spíše hlubší než široká, s mírně zaoblenou mozkovnou, nejširší mezi slechy. Vzdálenost od týlního hrbolu ke zřetelně vyjádřenému stopu je větší, než od stopu k širokému černému nosu. Čenichová partie nemá být ani špičatá, ani úzká. Silné čelisti, osazené kompletním chrupem nůžkového skusu, kryjí dobře vy-

jádrěné pysky. Tmavě hnědá světlá mají bystrý a inteligentní, nikoli však pronikavý výraz. Nízko nasazená, středně velká, tenká slecha těsně přiléhá k hlavě.

Dlouhý a klenutý krk přechází přes vyznačený kohoutek do vodorovné hřbetní linie a poté do širokých, lehce klenutých beder. Rovný nebo lehce šavlovitý prut, dosahující k hlezennímu kloubu, je nesen vodorovně nebo pod linií hřbetu. Nepříliš široký hrudník, tvořený dobře klenutými žebry, je hluboký a navazují na něj vtažené slabiny.

Hrudní i pánevní končetiny jsou silné, rovné, správně zaúhlené, zakončené oválnými tlapami s dobře klenutými prsty. Pravidelný pohyb s výrazným posunem vpřed vychází ze zádi.

Srst na hlavě, předních stranách končetin a špičkách slech je krátká a jemná, na ostatních partiích těla je střední délky, bez kudrlin či zvlnění. Nejdelsí je na vrchní straně slech, zadní straně končetin, na hrudníku, břiše a prutu.

Gordonsetr se vyznačuje pevnou stavbou těla symetrických linií. Foto Jan Tichý

Jediné standardní, pro gordonsetra typické zbarvení je tmavá, lesklá, uhlová čern bez rezavého nádechu, se zářivými odznaky (tzv. pálení) v barvě čerstvě vyloupnutého kaštanu. Pálení se vyskytuje ve formě dvou skvrn o průměru 2 cm nad světlý, dále na mordě (nepřesahuje přes čenichovou partii), spodní čelisti a na hrdle, na hrudníku tvoří dvě velké skvrny. Na hrudních končetinách dosahuje zevnitř k lokti a z vnější strany k zápěstí, na pánevních končetinách se rozšiřuje zevnitř přes koleno k hleznu a až k prstům. Pálení je i okolo řitního otvoru. Černé „šmouhy“ na prstech a na spodní čelisti jsou přípustné, stejně jako velmi malé bílé znaky na hrudi.

Výška psů v kohoutku dosahuje v průměru 66 cm, feny jsou o něco menší (62 cm).

Foto Adam Simančel

Gordonsetr příznává (sekunduje) vystavujícímu pointerovi. 2x foto Adam Simandel

I dnes se ve vrzích gordonsetrů výjimečně objeví jedinci trikolorní nebo téměř celoplášťově bílí, případně červení jako irští setři nebo játrově hnědí. Nemáme důkaz o tom, že by zbarvení gordonsetrů s sebou neslo jakoukoliv zvláštnost nebo genetické postižení. Současné genetické studie ukazují, že černá a tříslivá jsou barvy, které se prosazují na úkor ostatních, tmavý pigment pak má tendenci nahradit tříslivé znaky. Mnohé další barevné variety, které se objevují, jsou výsledkem míšení nebo křížení linií setrů v dřívějších dobách. Země

Harry III of Punkva, Tok III Dolní Počernice nebo Luna de Van, kterou její majitel z Nového Bydžova získal v Amsterdamu. Chov gordonů obecně se u nás držel díky zdravým a lovecky využívaným jedincům např. z psince Diváky u Hustopeče. Ernst Kleissl z Plzně choval gordony s přívlastkem Frankobold, o šlechtění gordonsetrů se zajímali uznávaní kynologové Richard Knoll a Karel Podhajský. Druhý jmenovaný shrnul v knize *Ohař všestranný jako zachránce zvíře* (1923) své více než třicetileté zkušenosti se psy. Najdeme v ní i zajímavé poznámky k ostrovním ohařům.

Po druhé světové válce došlo v Československu k oživení zdecimovaných chovů gordonsetrů. Z chovné stanice z Jeleního luhu pochází fena Katka (vržená v roce 1952), která byla poslána do NDR. Její potomek Asso byl vyvezen do Británie a jeho syn Trooper of Salisbury s českou krví po léta „mátl“ britské gordonáře. Někdejší velké psince byly nahrazeny kluby chovatelů s vnitřními pravidly, jejichž výklad ovlivňují celospolečenské změny. Příkladem byl chovný pes Duke David Aquarius van Duyenburgh původem z Norska. Ač dobrý v typu a stavbě těla, postrádal vlohy pro polní práci. Jeho kariéra nebyla příliš dlouhá, přesto se ale tento jedinec s titulem světového vítěze zapojil do chovu i u nás. Probíhala čilá výměna genetického materiálu, který povětšinou odkazoval na linii psa jménem Coward's Sam, vrženého kolem roku 1850. Generace gordonů v našem chovu ovlivnili v 70. letech nejen ruský Onyx Svirin, jehož východoevropský původ může mít zakladatele v linii psů po šampionovi Crombie Kingovi (vrženém kolem roku 1919), ale zejména z Británie dovezený Ashmeadow Kaber, který kryl 21 fen,

z toho některé opakovaně. Nesystematicky vedeným chovem se projevily rozdíly jak v tělesné stavbě, tak v povaze a dalších vlastnostech. Potomci jmenovaných psů bohužel získali punc těžké ovladatelnosti a velkých rozdílů v exteriéru. Navzdory těmto nedostatkům prokázaly odchovy vlohových, exteriérově přijatelných, nebojácných psů a fen z chovných stanic Green River, Jarant, ze Žernovky, od Šibeniku, z Bojanovského údolí nebo z Radatinky, že o budoucnost gordonů u nás je postaráno.

SOUČASNOST

V současné době působí v České republice dva kluby chovatelů, které spolupracují na bázi vzájemného uznávání chovných jedinců v majetku členů klubů. Jde o Český pointer a setter klub a Moravskoslezský klub anglických ohařů. Jednotlivé vrhy jsou zapísány v mnoha mezinárodně registrova-

Vzorná matka s početným vrhem (chov Jínonický dvůr). Foto Jana Anderlová

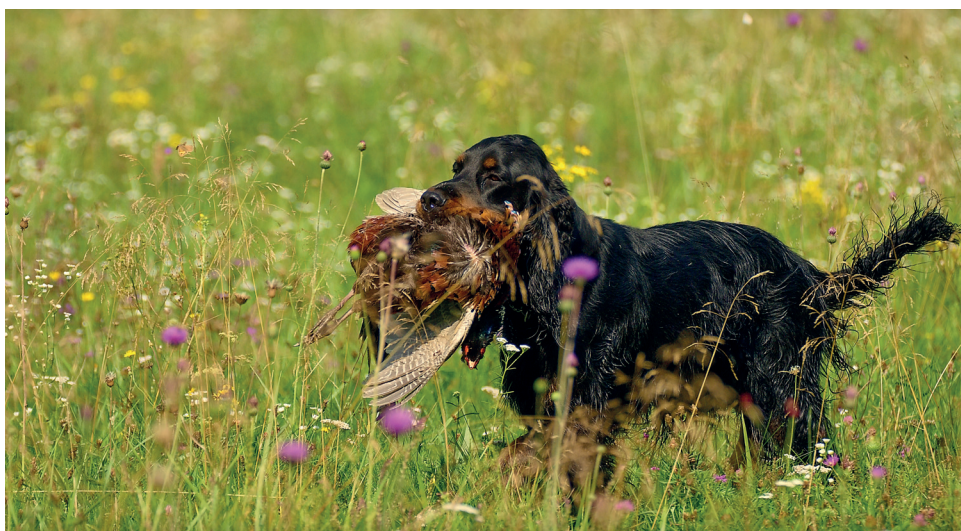

Odrostlé štěně se zaučuje v lovu se svojí zkušenou matkou. Foto Jana Anderlová

původu nebrání zúčastňovat se prestižních zkoušek a výstav gordonsetrům s typickou stavbou těla a s průkazem původu, byt jsou nestandardně zbarvení. Do plemených knih jsou zapisováni s poznámkou o zbarvení.

HISTORIE CHOVU U NÁS

V roce 1911 zavedla FCI, mezinárodní kynologická organizace se sídlem v Belgii, standardizovaný popis plemena a s určitými obměnami kategorizuje plemena psů. V uvedeném roce byli do tehdejší zemské plemenné knihy zapsáni gordonsetři Princ

Po správném výcviku je gordonsetr výborný aportér. Foto Adam Simandel

ných chovných stanicích, úroveň našich gordonsetrů odpovídá proměnlivému zájmu o plemeno. Cenné vrozené vlastnosti gordonů stále nacházíme v odchovech z Podmaršovic, z Aklic, z Černic, Sonave, ze Želečky, z Holubické stráně a dalších. Názorová rozdílnost na výběr chovných jedinců pramení z aktivit, kterým jednotliví majitelé dávají přednost. Přitom je však třeba mít na paměti, že chceme-li plemeno zachovat, musíme respektovat standard, který je jen jeden.

VYNIKAJÍCÍ PRACOVNÍ VÝSLEDKY

Značka U, znamenající univerzálně lovecky upotřebitelného psa, připisovaná u nás k zápisnému číslu do průkazu původu je u gordonů spíše raritou. V 60. letech ji získali fena Diva v. Igelhof a pes Bojar ze Slovanské aleje. Se současně udělovaným titulem Český šampion práce není spojena. Ten získali na základě zkoušek z převažujících výcvikových disciplín například fena Bora z Dvorku Čamourku a též pes Zir z Holubic-

ké stráně. V Českém pointer a setter klubu ovlivnil směr, kterým se někteří členové vydali, MUDr. Vlastimil Novotný. Vysoké nároky přivedly na klubem pořádané akce v České republice typické představitele plemene, kteří excelovali ve výstavních kruzích a zároveň splňovali ty nejnáročnější požadavky na stavěcí psy. Právě takový byl ICH Nemo vom Eixelberg, potomek legendárního Black Devil's Quasimoda, který také zasáhl do našeho chovu gordonsetrů. V zahraničí české odchovy po zmíněném psovi úspěšně prezentovaly feny Birdie Jinonický dvůr a Elsa z Nětčic. Uspěly v Poháru sv. Huberta, vrcholné lovecké soutěži, která spojuje kynologické, technické (znalost zbraně, střeliva) a etické aspekty lovu. Tato prestižní mezinárodní soutěž je zaměřena na výchovu lovců k respektu k přírodě a ekologii.

Zpracováno ve spolupráci s Mgr. Janou Anderlovou, jednatelkou Českého pointer a setter klubu a chovatelkou gordonsetrů (chovná stanice Jinonický dvůr).

NOVÉ PRODUKTY PRO NEČLENY ČMMJ, z.s.

VŠEOBECNÁ POJIŠŤOVNA, a.s.

Dlouhodobé pojištění při lovu zvěře mimo členství v ČMMJ, z.s., pro osoby s trvalým nebo přechodným pobytem v ČR (limity pojistného plnění, pojistné)

DRUH POJIŠTĚNÍ	DRUH POJISTNÉHO PLNĚNÍ	STANDARD – N	EXCLUSIVE – N
Pojištění odpovědnosti při lovu zvěře *	újma na zdraví	75 000 000 Kč	75 000 000 Kč
	škoda na věci, zvířeti/finanční škoda	1 000 000 Kč	1 000 000 Kč
Pojištění odpovědnosti v běžném občanském životě **	újma na zdraví		400 000 Kč
	škoda na věci, zvířeti		150 000 Kč
	finanční škoda		15 000 Kč
	spoluúčast		10 % min. 1 000 Kč
Pojištění úrazu při lovu zvěře *	za dobu nezbytného léčení	30 000 Kč	30 000 Kč
	trvalé následky úrazu	70 000 Kč	80 000 Kč
	smrt následkem úrazu	50 000 Kč	100 000 Kč
Pojištění úrazu v běžném občanském životě **	za dobu nezbytného léčení	30 000 Kč	30 000 Kč
	trvalé následky úrazu	70 000 Kč	80 000 Kč
	smrt následkem úrazu	50 000 Kč	100 000 Kč
Pojištění úrazu / úhynu psa při lovu zvěře **	léčebné výlohy	10 000 Kč / rok	15 000 Kč / rok
	úhyn	10 000 Kč	15 000 Kč
	spoluúčast	500 Kč	1 000 Kč
Pojištění odpovědnosti za psa v běžném občanském životě **	újma na zdraví		400 000 Kč
	škoda na věci, zvířeti		150 000 Kč
	finanční škoda		15 000 Kč
	spoluúčast		10 % min. 1 000 Kč
Územní platnost *		ČR, EU, Island, Lichtenštejnsko, Norsko, Švýcarsko a Velká Británie	ČR, EU, Island, Lichtenštejnsko, Norsko, Švýcarsko a Velká Británie
Územní platnost *		ČR	ČR
Pojistné / rok		1 200 Kč	1 700 Kč

Další informace: www.halali-pojistovna.cz, telefon: 224 947 435, e-mail: info@halali-pojistovna.cz / zelená (bezplatná) linka: 800 130 649

Gordonsetr

je plnokrevník mezi ohaři

Dlouholetým chovatelem a cvičitelem gordonsetrů je Milan Turek z Podmaršovic na Benešovsku. Jednasedmdesátiletého aktivního myslivce a kynologa, mimo jiné rozhodčího z výkonu všech loveckých psů kromě barvářů a též zkušebního komisaře pro zkoušky z myslivosti, jsme požádali o přiblížení gordonsetra z pohledu lovecké praxe.

Jak byste gordonsetra charakterizoval?

Gordonsetr patří do skupiny britských stavěcích psů, o kterých se traduje, že jejich doménou je hlavně práce na poli při lovu pernaté zvěře. Dlouhodobá praxe ale potvrzuje, že tito psi jsou po odpovídajícím výcviku schopni v našich podmínkách všestranného využití. Platí to hlavně právě o „gordonovi“. Dlouhosrstý pes robustnější kostry byl vyšlechtěn v drsných podmínkách Skotské pahorkatiny jako pracovní lovecký pes a přimísením krve některých dalších plemen a cíleným šlechtěním získal vlohy k práci nejen na pernatou zvěř, ale i k dosledům spárkaté zvěře.

Co rozhodlo o tom, že se věnujete gordonsetrům?

Vyrůstal jsem v myslivecké rodině, kde byl na dvoře vždy lovecký pes. V minulosti to byli hlavně krátkosrstí ohaři, zřejmě bez průkazu původu. Později se u nás objevil i dlouhosrstý ohař a český fousek, ti už s rodokmenem. Počátkem šedesátých let si otec pořídil fenku krátkosrstého ohaře, ale cvičil jsem ji já. Ve svých patnácti letech jsem fenu úspěšně předvedl na zkouškách vloh a podzimkách. Po ukončení střední školy a návratu z vojny jsem se rozhodoval, jakého psa si pořídít. Na jedné podzimkách, které „se běžely“ v honitbě našeho Mysliveckého sdružení Maršovice na Benešovsku, jsem viděl krásnou práci dvou gordonsetrů. Po získání dostupných informací o tomto plemeni jsem se rozhodl právě pro něj. To bylo v roce 1971. Od té doby gordony chovám, cvičím, předvádím na zkouškách a výstavách, ale hlavně využívám v myslivosti.

Je gordonsetr náročný na výživu a kotec?

Gordon nemá žádné speciální nároky. Díky osrstění je odolný vůči chladu a vlhkosti. Jeho srst má do určité míry samočisticí schopnosti, ale je jasné, že po práci v některých hlavně břehových porostech je nutné ho řádně vyčesat. Ale abych neuváděl jen výhody, musím zmínit i určitou nevýhodu, kterou je jeho černé zbarvení znesnadňující práci v létě, když je hodně horko. Takové podmínky jsou bohužel časté i při zkouškách. Pak je nutné věnovat psovi zvýšenou pozornost, mít s sebou dostatek vody a vyhledávat stinná místa k odpočinku.

Jak to je s výchovou a výcvikem?

Náročnost gordona na výchovu a výcvik je srovnatelná s jinými plemeny ohařů. Důležité je vystihnout povahu psa už ve věku šteněte a přizpůsobit tomu přístup k výchově a výcviku. Nej důležitější je důslednost, ale to platí i pro ostatní plemena. Tak jak to bývá, mezi jednotlivými psy jsou velké povahové rozdíly. Měl jsem psíka, který v sedmi měsících vypíchl bažanta, ale neprojevil o něj sebemenší zájem. Nechal jsem ho „dozrát“, což se ukázalo jako rozumné rozhodnutí. Ve druhém a třetím roce bez problémů absolvoval všechny zkoušky včetně všestranných. A naopak – s jedním psem jsem složil podzimní zkoušky již v jeho deseti měsících. V loňském roce jsem s ročním psíkem vykonal podzimky a vodní práce. Ke každému psovi je nutné přistupovat individuálně, přiměřeně k jeho vyspělosti. Proto všem kynologům radím: nikdy se nesnažte za každou cenu cokoliv uspěchat.

Často se hovoří o fixaci nejen loveckých psů na jednoho člověka...

Řekl bych, že gordon není psem jednoho pána. Cvičil jsem hodně gordonsetrů pro své známé a po týdnu až dvou „byli moji“, přestože mě předtím vůbec neznali. Máme fenu, která patří dceři. Pokud je s ní dcera na honu, poslouchá ji, a když na honu není, poslouchá jejího manžela. A když není na honu ani jeden z nich, pracuje bez problémů s mojí druhou dcerou.

K jaké práci gordony využíváte?

Já a členové mé rodiny využíváme naše psy všestranně – na honech na drobnou zvěř, k dosledům spárkaté, při tlumení predátorů. Používáme je i k vyhledávání mládat zvěře před senosečí. Známé jsou i případy využití gordonsetrů v záchranářství a při vyhledávání drog.

Mohl byste popsat styl práce gordonsetra před ránou a po ní?

Stylem práce před ránou gordon nezapře příslušnost ke skupině anglických ohařů. Na poli je u něj obvyklé prostorné

hledání, pevně vystavuje. Rychlostí se však většinou nevyrovná lehčím pointrům a anglickým setrům. Přiznávání má také vrozené, ale na honech k němu má v současnosti jen málo příležitostí, takže se v tom nemůže utvrzovat. Jeho doménou jsou dohledávky, je schopen vystopovat křídlovaného kohouta i na stovky metrů, postřelenou kachnu v rákosí i po vodní hladině. Klid po ráně je samozřejmě nutné cvičit při výcviku k poslušnosti.

Aportuje rád?

Gordon je výborný aportér, samozřejmě pokud je k tomu řádně vycvičen. Na vrozený aport nikdy nespolehám, i když někteří jedinci tuto vlohu mají. Postupuji známým způsobem, od nejjednoduššího uchopení předmětu v podobě kozlíku přes vycpaniny, drobnou zvěř až po lišku. Pak se z většiny psů stanou vášniví a spolehliví přinašeči. Snad nejraději aportují z vody a rákosí. Můj současný pes někdy přinese z hladiny i dvě kachny najednou. Problém gordonům nedělají ani šelmy včetně pytláčích koček. Aport lišky samozřejmě někdy vyžaduje složitější výcvik, ale to platí i pro jiná plemena. Jednou mi při nacvičování šoulačky v lese přeběhlo přes cestu odrostlé lišče, nestačil jsem ani vystřelit. Pes, který byl odložen, za ním vyrazil do houštiny a za několik minut mi ho zadávené přinesl. Výcvik šoulačky se mi následně trochu prodloužil...

Co hlasitost a ostrost?

Hlasitost není pro gordony vysloveně typickou vlohou. Jsou jedinci, kteří mají volný hlas, ale neměl jsem jich mnoho. Stoprocentně hlasitý u zhaslého kusu byl jen můj první gordon. Nikdy nezapomenu na jeho dosledy srnců. Když byl večer nasazen na nástřel, někdy jen pomysl-ný, za několik minut se z lesa ozvalo spontánní hlášení. To pro mě byla rajská hudba. Znali ho i myslivci ze sousedních honiteb. Já ale hlásiče nebo oznamovače násilně necvičím. Na zkouškách vedu psy jako vodiče a teprve v praxi se ukáže, pro

Výcvik k přinášení.

co má konkrétní jedinec vlohu. Ostrost na škodnou mají gordon vrozenou. Někteří bleskově dáví, jiní pytláčící kočku nebo lišku hlasitě stavějí.

Jak se gordonsetr chová při dosledu spárkaté?

Postřelenou spárkatou zpravidla hlasitě staví, srnčí většinou ostřejší psi dáví. Jednou mi pes přinesl šestikilové sele. Já ale gordony k práci na černou nevyužívám, hlavně kvůli jejich bezpečnosti. Může dojít k úrazu nebo i k usmrcení psa po útoku kňoura, ale někdy i vlivem chování zbrklého lovce z důvodu černého zbarvení gordona. Na tuto práci mám jezevčiky. Jinak samozřejmě ale platí, že divoáci gordony zajímají. Byl jsem na honu a psa jsem měl na vodítku u nohy. Z leče najednou vyběhl evidentně postřelený divoček.

Jinak poslušný a před zvěří klidný pes vyrazil, utrlh karabinku, kňoura doběhl a hlasitě stavěl, dokud nebyl divoček dostřelen.

Výcvik na pobarvené stopě a zkoušky provádím na řemeni, v praxi pak při dosledu postupuji podle konkrétních podmínek a zkušenosti psa. Řekl bych, že s postupným vývojem kulových zbraní a ráží, ale i zaměřovací optiky a lovu hlavně z posedů ubývá v některých honitbách dosledů.

Který z loveckých zážitků s gordonsetry vám nejvíce utkvěl v paměti?

Za padesát let s gordony jsem zažil mnoho zajímavých příhod. Zmíním jednu z prvních. Je z doby, kdy v honitbách bylo hodně drobné zvěře, individuálním způsobem lovu bylo možné lovit králíky nebo kachny, lovili se tchoři, kteří byli běžnou zvěří. Při pochůzce naší honitbou pes v jednom z lesíků začal hlásit u hromady klestu. Říkal jsem si, že kdyby to byl králík, bude ho pes vystavovat, takže nejspíš půjde o nějakou škodnou. Psa jsem odložil a začal hromadu přehazovat. Najednou z ní vyběhl tchořík, kterého jsem stačil střelit. Pes ho přinesl, a jen mi ho odevzdal, přeběhl k další hromadě a začal opět hlásit. Situace se opakovala i u dalších hromad, až celkový úlovek tvořilo pět odrostlých tchoříků.

Co byste poradil potenciálním zájemcům o gordonsetra?

Obecně platí, že každý člověk, který se chce věnovat kynologii, musí zodpovědně zvážit své možnosti a podmínky, do kterých si psa bere. Nejen gordonsetr, ale i ostatní lovečtí psi vyžadují dostatek pohybu, možnost rozvíjet svoje vlohy v honitbě a pracovat při lovu. V poslední době vidíme lovecké psy i při jiných činnostech, které jim ale jejich předurčení pro lov nahradí jen částečně. Gordonsetr je krásný, plnokrevný lovecký pes, pro kterého by nebylo dobré, kdyby se stal pouhým domácím mazlíčkem bez jakéhokoliv loveckého využití.

Děkuji za rozhovor.

Dařilbor Pačes

Foto archiv Milana Turka

Milan Turek se svým prvním gordonsetrem, vrozeným hlásičem Argusem od Balasova (1972).